

No..... 17.5 Mayıs 1967

KADIN (1ST)

Sanat

İbrahim Safinin sergisi

Sündüs ALDOĞAN

Halkevleri Genel Merkezinde açılışında bulunduğum İbrahim Safi'nin sergisindeki resimler; beni öylesine etkiledi ki; kendisi ile tanışıp sanat görüşü ve kimliği hakkında bilgi edinmeye karar verdim.

Baharlarla dolu bir ağacın çiçeklerinde; güneşin yarattığı ışık oyunlarını; etrafında toplanan meraklı bakışlara aldurmadan tuval üzerinde yansıtmaya çalışırken buldum onu.

Bir çiçek demetiydi paleti. En çok griyi sevdiğini söylemesine rağmen; gördüğüm kadarıyla en az kullandığı renk oydu. Yeşeren dalları; beyaz çiçekleri; tülmüyle baharı kendine has üslubuyla tablosuna aktarıırken; bir taraftan da bana cevap vermeye çalışıyordu.

1898 de Kafkasya'nın Başno- raşın köyünde doğmuş. Çevresi ve tabiat onu büyütiyle sarmış çepçevre. 6 yaşında fırçayı alıp tabiatın resmini çizmeye başlayan ressam «10 yaşında anemin portresini yaptım; pek benzemedi ama yaptığım ilk portreydi ve beğenildi» diyor.

Birinci dünya savaşında Türkiye'ye gelerek Akademiye girmiş; 1927 de de mezun olmuş; 1945 den beri serbest çalışmakta. 11 sene dışarda çalışan sanatçı hükümet tarafından Roma ve Viyana'ya gönderilmiş. Avrupanın muhtelif şehirlerinde ve Türkiyede devamlı sergiler açan İbrahim Safi'nin sadece Marsilya'da açtığı sergi sayısı 58. önümüzdeki yaz aylarında ise Antalya'ya davetli. Yeni sergisini orada açacak ve çalışmalarına orada devam edecek.

Sanatı ile ilgili unutamadığı

bir olayı merak ettim.

— Naci. Dedi.

35 yıl beraber çalıştığı arkadaşları ressam Naci Kalburoğlu'nun ölümü onu öylesine üzmüş ki Amerika'ya gidip herşeyi unutmaya düşünmüştü.

Sanatınızla ilgili unutamadığınız hatıranız bu üzücü olay mı? dedim. O zaman da kendisine kıvanç veren bir başka olaydan bahsetti. İlk tablosunun satışı. 100 lira kazanmış o zaman. Büyük bir para.

— Portre yapmayı seviyorum; bir süre sonra diğer konuları bırakıp; dilediğim gibi deyatız portre çalışacağım. Dedi.

Halkevinin daracık salonuna sığdırma'ya çalıştığı 180 tablosundan pek azının portre olduğunu hatırlattım.

— Biz; halkın istediği konuda resim yapmak zorundayız; yaşamak için. Nasıl Avrupada bir cami resmi alıcı bulamazsa burada da portreler gerçek değerini buluyor. Bu arada Türk

ressamlarının çalışmalarını çağdaş ressamlarla kıyaslayan sanatçı;

— Milletimiz yükselmedikçe sanatçılarımız uluslararası olmaz; dedi.

Güneş yavaş yavaş bulutların arkasında kaybolunca sergiye güldük. Çoğunlukla peyzaj ve natüromort olan tablolarında kompozisyon; usta bir titizlikle exprestyonist bir empresvon anlayışıyla çizilip renklendirilmiş.

Portrelerde daha ziyade klâsik bir görünüş ve koyu renkler hakim. Ressam sevdiği gri rengi bu eserlerinde gölünce kullanmış. Peyzaj ve natüromortları ise alabildiğine ışık içinde; parlak.

Kuvvetli fırça darbeleriyle renklerin tonlarını parçalamış; parçalamakta...

Buna rağmen gene de bir tablodaki ne kadar derine gidilirse o kadar iyi olur. Ömrüm yetkçe güzelin daha güzelini yapmaya çalışacağım; diyor.

Halkevleri Genel Merkezinde açılan İbrahim Safi'nin Resim Sergisinde ziyaretçilerden bir köşe görülüyor,